

Sprawozdanie z ewaluacji seminariów „Porozmawiajmy o chorobie psychicznej...”

Jednym z zadań przeprowadzanych w ramach projektu „Samorzecznictwo osób chorujących psychicznie” finansowanego z Programu Aktywni Obywatele Fundusz Krajowy realizowanego

w okresie od 1 października 2021 do 30 listopada 2023 przez Stowarzyszenie na Rzecz Rozwoju Psychiatrii i Opieki Środowiskowej były seminaria „Porozmawiajmy o chorobie psychicznej ...” skierowane do studentów krakowskich uczelni wyższych. W ramach tego projektu zostało w sumie zrealizowanych 34 takie spotkania.

Odbiorcami tych seminariów byli studenci krakowskich uczelni wyższych kierunków społecznych i medycznych jako osoby w przyszłości spotykające na swojej ścieżce zawodowej osoby chorujące psychicznie. Zakładaliśmy, że każdorazowo będzie to grupa minimum 15-osobowa, w rzeczywistości na spotkaniach było na ogół więcej osób (poniżej dokładne dane). Seminaria były prowadzone średnio 2 razy w miesiącu w te miesiące, w których studenci mają zajęcia na uczelni. Pojedyncze seminarium trwało 3 godziny, w pierwszej części edukatorzy dzielili się swoim doświadczeniem i wiedzą, w drugiej bardziej otwierali się na pytania i refleksje słuchaczy. Każde z przeprowadzonych seminariów miało podobną strukturę: w każdym brało udział 2 edukatorów, oraz moderator - prowadzący zajęcia. Ze spotkań korzystali studenci dowiadując się z pierwszej ręki o życiu osób chorujących psychicznie. Jednocześnie edukatorzy – osoby chorujące psychicznie miały możliwość występowania w roli samorzeczników i przetestowania nabytych w projekcie umiejętności występując w obronie własnych praw, godności i interesów.

Seminaria „Porozmawiajmy o chorobie psychicznej...” odbyły się w następujących terminach:

Październik 2021

- 18.10.2021 r. – obecnych 16 osób, 15 kobiet i 1 mężczyzna

- 27.10.2021 r. – obecnych 10 osób, 9 kobiet i 1 mężczyzna

Listopad 2021

- 24.11.2021 r. – obecnych 12 osób, 9 kobiet i 3 mężczyzn
- 25.11.2021 r. – obecnych 10 osób, 9 kobiet i 1 mężczyzna

Grudzień 2021

- 13.12.2021 r. – 10 osób, 7 kobiet i 3 mężczyzn
- 15.12.2021 r. – 22 osoby, 13 kobiety i 9 mężczyzn

Styczeń 2022

- 12.01.2022 r. – 20 osób, 16 kobiet i 4 mężczyzn
- 13.01.2022 r. – 15 osób, 7 kobiet i 8 mężczyzn,

Luty 2022

W związku z tym, że szkolenia „Porozmawiajmy o chorobie psychicznej” skierowane są do studentów krakowskich uczelni, w miesiącu lutym ze względu na trwające ferie, zajęcia nie były realizowane.

Marzec 2022

- 11.03.2022 r. – 17 osób, 10 kobiet i 7 mężczyzn
- 25.03.2022 r. – 16 osób, 9 kobiet i 7 mężczyzn,

Kwiecień 2022

- 06.04.2022 r. – 15 osób, 12 kobiet i 3 mężczyzn,
- 08.04.2022 r. – 15 osób, 12 kobiet i 3 mężczyzn,

Maj 2022

- 04.05.2022 r. – 16 osób, 9 kobiet i 7 mężczyzn
- 06.05.2022 r. – 15 osób, 10 kobiet i 5 mężczyzn
- 24.05.2022 r. - 15 osób, 5 kobiet i 10 mężczyzn
- 26.05.2022 r. – 17 osób, 7 kobiet i 10 mężczyzn,

Czerwiec 2022

- 03.06.2022 r. – 16 osób, 10 kobiet i 6 mężczyzn
- 10.06.2022 r. – 13 osób, 13 kobiet

W okresie od lipca 2022 do września 2022 seminaria nie odbywały się w związku z przerwą

wakacyjną studentów. Od października 2022 odbyły się kolejne spotkania:

Październik 2022

- 7.10.2022 r. – obecnych 18 osób, 11 kobiet i 7 mężczyzn
- 21.10.2022 r. – obecnych 20 osób, 13 kobiet i 7 mężczyzn

Listopad 2022

- 9.11.2022 r. – obecnych 25 osób, 16 kobiet i 9 mężczyzn
- 25.11.2022 r. – obecnych 20 osób, 15 kobiet i 5 mężczyzn
- 30.11.2022 r. – obecnych 23 osoby, 15 kobiet i 8 mężczyzn

Grudzień 2022:

- 16.12.2022 r. – obecnych 16 osób, 12 kobiet i 4 mężczyzn

Styczeń 2023:

- 11.01.2023 r. – obecnych 22 osoby, 17 kobiet i 5 mężczyzn
- 12.01.2023 r. – obecnych 15 osób, 12 kobiet i 3 mężczyzn

Luty 2023

W związku z tym, że szkolenia „Porozmawiajmy o chorobie psychicznej” skierowane są do studentów krakowskich uczelni, w miesiącu lutym ze względu na trwające ferie, zajęcia nie były realizowane.

Marzec 2023:

- 17.03.2023 r. – obecnych 15 osób, 9 kobiet i 6 mężczyzn
- 30.03.2023 r. – obecnych 17 osób, 7 kobiet i 10 mężczyzn
- 31.03.2023 r. – obecnych 22 osoby, 17 kobiet i 5 mężczyzn

Kwiecień 2023

- 13.04.2023 r. – obecnych 17 osób, 12 kobiet i 5 mężczyzn

Maj 2023

- 04.05.2023 r. – obecnych 15 osób, 7 kobiet i 8 mężczyzn
- 05.05.2023 r. – obecnych 16 osób, 14 kobiet i 2 mężczyzn

Czerwiec 2023

- 01.06.2023 r. – obecnych 18 osób, 12 kobiet i 6 mężczyzn
- 02.06.2023 r. – obecnych 18 osób, 12 kobiet i 6 mężczyzn

Na wszystkich tych spotkaniach uczestnicy po zakończonych seminariach byli proszeni o wypełnienie ankiet ewaluacyjnych. Łącznie w seminariach: „Porozmawiajmy o chorobie psychicznej” uczestniczyło razem 567 osób, w tym 383 kobiety i 184 mężczyzn i tyle zebraliśmy ankiet ewaluacyjnych.

Pierwsze pytanie w ankiecie ewaluacyjnej dotyczyło początkowego nastawienia do przeprowadzanego seminarium studenckiego. Możliwe były cztery odpowiedzi: a) zainteresowanie, b) obojętność, c) lęk oraz opcja wpisania innego nastawienia. Odpowiedzi kształtowały się następująco:

- „zainteresowanie” - 146 osób (25,75%)
- „obojętność” - 382 (67,37)
- „lęk” - 26 osób (4,6%)
- „inne” - 13 osób (2,3%), przy czym przy opcji „inne” najczęściej zostawiono puste miejsce, 1 x pojawiło się słowo „radość”, 1 x „zdziwienie”, 4 x „zaskoczenie”.

Drugie pytanie brzmiało: „Jak określił(a)byś swój dotychczasowy stosunek do osób chorujących psychicznie (w skali od 1 do 7)”, gdzie 1 oznaczało stosunek negatywny a 7 stosunek pozytywny. W odpowiedzi na to pytanie udzielono następujących odpowiedzi:

- „1 negatywny” – 6 osób (1%)
- „2 trochę mniej negatywny” - 8 osób (1,4%)
- „3 średnio negatywny” - 165 osób (29,1%)
- „4 średni” - 172 osób (30,3%)
- „5 średnio pozytywny” - 125 osób (22%)
- „6 trochę bardziej pozytywny” - 63 osoby (11, 1%)
- „7 pozytywny” – 28 (4,9%).

Kolejne trzecie pytanie odnosiło się do kwestii, czy przeprowadzone szkolenie pozwoliło uczestnikom lepiej zrozumieć osobę chorującą psychicznie. Odpowiedzi na to pytanie są bardzo optymistyczne, bo „zdecydowanie tak” odpowiedziało 387 osób (68,3%), „raczej tak” – 142 osoby (25%), „raczej nie” i „zdecydowanie nie” - nikt nie udzielił takiej odpowiedzi i opcja ostatnia „trudno powiedzieć” – 38 osób (6,7%).

W czwartym punkcie, zadaliśmy uczestnikom pytanie czy dowiedzieli się czegoś, co

zmieniło ich dotychczasowe wyobrażenie o osobach chorujących psychicznie. Ponad połowa badanych odpowiedziała „zdecydowanie tak” – 287 osób (50,6%), „raczej tak” – 232 osoby (40,9%), „raczej nie” – 3 osoby (0,5%), nikt nie wybrał odpowiedzi „zdecydowanie nie” i „trudno powiedzieć” zaznaczyło 45 osób (7,9%).

Piąte pytanie brzmiało: „Jeśli zmieniło się Twoje postrzeganie, to zmieniło się ono na”:

- a) „Zdecydowanie bardziej przyjazne i życzliwe” – 341 osób (60, 1%)
- a) „Trochę bardziej przyjazne i życzliwe” - 202 osoby (35,6%)
- b) „Trochę mniej przyjazne i nieżyczliwe” – 0 osób
- c) „Zdecydowanie mniej przyjazne i nieżyczliwe” – 0 osób
- d) „W ogóle się nie zmieniło” – 24 osoby (4,2%).

Szóste pytanie było tabelą, w której prosiliśmy o ustosunkowanie się do trzech twierdzeń:

Pierwsze z nich brzmiało: „Wiedza uzyskana na dzisiejszym spotkaniu może być przydatna”.

Uczestnicy udzielili następujących odpowiedzi:

- „zdecydowanie tak” – 227 osób (40 %)
- „raczej tak” - 301 osób (53,1 %)
- „raczej nie” - 1 osoba (0,2%)
- „zdecydowanie nie” – 0 osób
- „nie wiem” – 38 osób (6,7%)

Drugie twierdzenie w tabeli sformułowaliśmy następująco: „Czas spędzony na dzisiejszym spotkaniu uważam za stracony”. Odpowiedzi ukształtowały się w następujący sposób:

- „zdecydowanie tak” - 0 osób
- „raczej tak” - 1 osoba (0,2%)
- „raczej nie” - 210 osób (37 %)
- „zdecydowanie nie” – 247 osoby (43,6%)
- „nie wiem” – 109 osób (19,2%).

Ostatnie twierdzenie w tabeli miało formę: „Chętnie uczestniczyłbym w tego typu spotkaniach w przyszłości”. Odpowiedzi znów wyglądają bardzo pozytywnie:

- „zdecydowanie tak” - 401 osób (70,7%)

- „raczej tak” - 112 osób (19,8%)
- „raczej nie” – 7 osób (1,2%)
- „zdecydowanie nie” – 6 osób (1,1%)
- „nie wiem” – 41 osób (7,2%)

Wydźwięk całości ankiet, ich analiza wskazują na sensowność i celowość przeprowadzanych seminariów. Dzięki nim osoby, które są uczestnikami spotkań w większości lepiej rozumieją osoby chorujące psychicznie, dowiadują się o rzeczach, które zmieniają ich wyobrażenia o osobach chorujących psychicznie, stosunek do osób chorujących psychicznie zmienia się na bardziej przyjazny i życzliwy, uczestnicy w większości uważają wiedzę wyniesioną z zajęć za przydatną i chętnie uczestniczyliby w podobnych spotkaniach w przyszłości. Daje nam to silną motywację do kontynuowania tych spotkań w przyszłości.